

עפ"ת 64649/01/14 - אייל אל חדד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 64649-01-14 אל חדד נ' מדינת ישראל
ת.ז. 596-01-14
037627866
13 פברואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אייל אל חדד
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד לבנת מלמד

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על החלטת כב' הש' ש קריספין-אברהם, אשר ביום 12.01.14 דחתה את בקשתו של המערער בפניה להארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, בהתייחס לשני דו"חות שנרשמו לו במעמד אחד. האחד - דו"ח על הסעת ילד ללא מתקן מסוג מתאים, והאחר - על שימוש בפלאפון ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לת"ת.

ללא כל הסבר, המערער, בעת שקיבל את הדו"חות, לא שילם את הקנס וגם לא ביקש להישפט. לימים, אחרי חודשים ארוכים, כעבור שנה בדיוק, הוא נזכר להגיש את בקשתו בפני בית משפט קמא. בית משפט קמא, על-פי הפסיקה הנוהגת, ומאחר ולא הובא בפניו כל נימוק ממשי, דחה את הבקשה ובצדק.

כאן יש לומר, שבאותו מעמד רישום הדו"חות המצוינים לעיל, 04.11.12, רשם השוטר עורך הדו"חות למערער גם דו"ח הזמנה לדין בעבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) לת"ת, דהיינו, אי-ציות להוראת שוטר. כלומר, סך הכל רשם השוטר למערער באותן נסיבות שלושה דו"חות נפרדים.

התיק שעניינו אי-ציות להוראת שוטר מתנהל בפני מותב אחר בפני בית משפט קמא, כב' ס' הנשיאה, הש' י. ויטלסון. תיק זה נדחה מעת לעת על-פי בקשתו של הסנגור לצירוף תיקים, כאשר הדחייה האחרונה הינה ליום 23.02.14.

ברור מאליו הוא שצירוף התיקים יתאפשר רק אם יתקבל הערעור הנוכחי.

ראשית אומר, שראוי היה שהמערער יתייצב לדיון ועד עתה, למעלה משלושת רבעי שעה מהשעה היעודה לא התייצב המערער לדיון.

שנית אומר, שראוי היה שעו"ד גולן, את כל מה שהנני מתאר, יפרט הן לכב' השופט ויטלסון, בוודאי בערעור.

שלישית יאמר, שלא ראוי שיטען בערעור שהמערער מבקש להוכיח "את חפותו כנגד שלושת הדו"חות הנ"ל", ואילו, כאמור, בפני כב' השופט ויטלסון, הודה כבר המערער בכתבי האישום לצורך צירוף.

הסיבה האמיתית שעו"ד גולן הגיש את הבקשה בפני בית משפט קמא ואת הערעור הנוכחי הינה תקנה 546 לת"ת (גם עובדה זו צריך היה עו"ד גולן לציין, הן בפני כב' השופט ויטלסון והן בכתב הערעור). תקנה זו קובעת, שמקום ומורשע נהג בכמה עבירות שנכללות בכתב אישום אחד, אזי במרשם הנקודות יזקפו לחובתו רק מספר הנקודות בשל העבירה החמורה מהן.

מטרתו של המערער, בצירוף התיקים, היא להביא באיזה שהוא אופן לצמצום הנקודות שנזקפו לחובתו.

הרבה כשלים מניתי לפתחו של עו"ד גולן, כפי שציינתי לעיל. כך גם אמרתי לעיל שהחלטתו של בית משפט קמא נכונה היא ולכאורה אין כל הצדקה להתערב בה, אבל לאור הרציונל של תקנה 546 לת"ת והעובדה שהשוטר שגם כן מודע לתקנה זו בחר להגיש נגד המערער שלושה דו"חות נפרדים (והנני ער לנקבע בהלכת בג"צ 5537/91 **אפרתי נ' אוסף** פ"ד ל"ו(3), 501, לעניין זכותו של נאשם שבברירת משפט יירשם לו דו"ח ללא כתב אישום) שמשמעותם צירוף נקודות ולא הרישום של התקנה שבשלה מספר הנקודות המקסימאלי בלבד קובע.

הנני אפוא, בנסיבות מיוחדות של מקרה זה, נעתר לערעור. מבטל את הרשעתו של המערער בשני דו"חות ברירת המשפט נשוא הערעור ומאפשר למערער לצרף את התיקים בפני כב' השופט ויטלסון.

והנני רושם לפניי שגם לפני מותב זה הצהיר עו"ד גולן שבכוונת המערער להודות כפי שיודה בפני כב' השופט ויטלסון ביום 23.02.14.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דוידי